

Republika Hrvatska
Općinski sud u Vinkovcima
Stalna služba u Županji
Veliki kraj 48
OIB: 77561654785

Poslovni broj: Povrv-176/2023-68

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Vinkovcima, Stalna služba u Županji, po sucu Heleni Zetić kao sucu pojedincu, u pravnoj stvari ovrhovoditelja (tužitelja) UNIQA osiguranje d.d. iz Zagreba, Planinska ulica 13A, OIB: 75665455333, zastupanog po punomoćnicima odvjetnicima u Odvjetničkom društvu Rašica i partneri d.o.o. u Zagrebu, protiv ovršenika (tuženika) Željka Božića iz Županje, Baruna Trenka 173, OIB: 15833231486, radi ovrhe, nakon održane glavne i javne rasprave zaključene dana 3. rujna 2026., u prisutnosti zamjenika punomoćnika tužitelja Petra Alerića, odvjetničkog vježbenika u Odvjetničkom društvu Rašica i partneri d.o.o. u Zagrebu, i prisutnosti punomoćnika tuženika Hrvoja Lešića, odvjetnika u Županji, a koja presuda je donesena i objavljena dana 9. listopada 2026.

p r e s u d i o j e

I. Platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave javnog bilježnika Bore Arambašića u Vukovaru, poslovni broj Ovr-3/2021 od 7. siječnja 2021., održava se na snazi u dijelu u kojem je naloženo tuženiku Željku Božiću iz Županje, Baruna Trenka 173, OIB: 15833231486 kao ovršeniku, da tužitelju UNIQA d.d. iz Zagreba, Planinska ulica 13A, OIB: 75665455333, kao ovrhovoditelju, u roku od 8 dana isplati ukupni iznos od 347,89 EUR (slovima: tristotinečetresedameuraiošamdesetdevetcenti) sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od 1. svibnja 2018. do isplate, po stopi do 31. prosinca 2022. koja se određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunatim za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, a od 1. siječnja 2023. pa do isplate uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, a od 30. prosinca 2023. po kamatnoj stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja 2024., a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi od 1. srpnja 2024., a po kamatnoj stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem referentne stope za

tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja 2025., a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi od 1. srpnja 2025., a po kamatnoj stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja 2026., a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi od 1. srpnja 2026.

II. Ukida se platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave javnog bilježnika Bore Arambašića u Vukovaru, poslovni broj Ovr-3/2021 od 7. siječnja 2021., u preostalom dijelu u kojem je naloženo tuženiku Željku Božiću iz Županje, Baruna Trenka 173, OIB: 15833231486 kao ovršeniku, da tužitelju UNIQA d.d. iz Zagreba, Planinska ulica 13A, OIB: 75665455333, kao ovrhovoditelju, u roku od 8 dana isplati:

- iznos od 6.037,50 KN / 801,31 EUR sa zakonskom zateznom kamatom od 8. lipnja 2018. do isplate, (na ime naknade neimovinske i imovinske štete isplaćene Martini Jakšić sada Vuković)

- iznos od 6.037,50 KN / 801,31 EUR sa zakonskom zateznom kamatom od 8. lipnja 2018. do isplate, (na ime naknade neimovinske i imovinske štete isplaćene Marku Vuković)

- iznos od 6.037,50 KN / 801,31 EUR, (na ime naknade neimovinske i imovinske štete isplaćene Ani Kovač sada Boroš)

- iznos od 126,59 EUR sa zakonskom zateznom kamatom od 1. svibnja 2018. do isplate, (na ime naknade imovinske štete za oštećeni osobnog automobila u vlasništvu Mate Šibonjića)

sve sa zakonskom zateznom kamatom od 8. lipnja 2018. do isplate, po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanje kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana ne financijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, sve sukladno članku 29. stavku 2. Zakona o obveznim odnosima,

- iznos od 2.013,35 KN / 267,22 EUR sa zakonskom zateznom kamatom od dana 7. siječnja 2021. kao dana donošenje rješenja o ovrsi pa do isplate, po stopi koja se sukladno članku 29. stavku 2. ZOO određuje za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanje kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana ne financijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, na ime nastalih troškova ovršnog postupka od dana dostave rješenja o ovrsi, te se u tom dijelu tužba odbija.

III. Nalaže se tuženiku Željku Božiću iz Županje, Baruna Trenka 173, OIB: 15833231486 da tužitelju UNIQA d.d. iz Zagreba, Planinska ulica 13A, OIB: 75665455333 na ime troškova parničnog postupka isplati iznos od 1.593,68 EUR (slovima: tisućpetstotinadevedesettriuraisezdesetosamcenti) zajedno sa pripadajućim zateznim kamatama tekućim od 9. listopada 2026. kao dana presuđenja do isplate, po kamatnoj stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja 2026., a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi od 1. srpnja 2026., u roku od 15 dana, dok se tužitelj odbija s preostalim dijelom zahtjeva za naknadu parničnog troška preko dosuđenog iznosa, a do ukupno zatraženog iznosa od 5.771,62 EUR.

Obrazloženje

1. Rješenjem o ovrsi javnog bilježnika Bore Arambašića u Vukovaru, poslovni broj Ovr-3/2021 od 7. siječnja 2021., na temelju vjerodostojne isprave-izvatka iz poslovnih knjiga ovrhovoditelja-tužitelja, određena je ovrha općenito na cjelokupnoj imovini ovršenika radi naplate regresnog duga u ukupnom iznosu od 21.687,50 KN/ 2878,43 EUR sa zakonskom zateznom kamatom tekućom prvog idućeg dana od dana isplate svakog pojedinačnog iznosa oštećenim osobama, te naknadom nastalog ovršnog troška u iznosu od 2.013,35 KN / 267,22 EUR, sa zakonskom zateznom kamatom od donošenja rješenja o ovrsi do isplate.

2. Protiv ovog rješenja je ovršenik izjavio pravodobni prigovor u kojem navodi da iz prijedloga za ovrhu nije vidljiva pravna niti činjenična osnova istog, osporava da predmetno dugovanje postoji prema tuženiku (jer nikada nije utvrđena ovršenikova odgovornost za navedenu prometnu nezgodu od 8. travnja 2018.), dakle osporava i odgovornost tuženika za nastalu štetu, dalje u prigovoru osporava osnov i visinu štete, te ističe prigovor zastare tužiteljeve tražbine prema tuženiku, kao i prigovor promašene aktivne i pasivne legitimacije.

3. S obzirom na istaknuti prigovor, rješenjem Općinskoga suda u Vinkovcima Stalna služba u Županji, poslovni broj 16 Povrv-33/21-2 od 29. siječnja 2021. stavljeno je izvan snage rješenje o ovrsi javnog bilježnika Bore Arambašića u Vukovaru, poslovni broj Ovr-3/2021 od 7. siječnja 2021., u dijelu u kojem je određene ovrha, ukinute su sve provedene ovršne radnje, a postupak je nastavljen kod ovoga suda, kao povodom prigovora protiv platnog naloga.

4. Nakon istaknutog prigovora u podnesku od 16. ožujka 2021. tužitelj navodi da se dana 8. travnja 2018. u 18,50 sati u Gradištu, na Trgu Hrvatskih Velikana ispred kbr. 9, dogodila do prometne nezgoda koju je izazvao tuženik upravljajući motociklom marke „BAOTIAN BT 125“, registarske oznake ŽU 310-BR, da je tuženik prouzročio predmetnu prometnu nezgodu na način da je upravljao vozilom pod utjecajem alkohola u koncentraciji od najmanje 1,05 g/kg alkohola u krvi te je isti, krećući se desnim odnosno zapadnim prometnim trakom kolnika Trga Hrvatskih velikana iz smjera sjevera (Cerne) u smjeru juga (Županje) započeo radnju skretanja u lijevo, a da se prethodno nije uvjerio da tu radnju može obaviti bez opasnosti za ostale sudionike u prometu, konkretno – za oštećenu Martinu Jakšić, koja je upravljala osobnim vozilom marke „Volkswagen“, registarske oznake VK 654-DF, a krećući se desnim odnosno zapadnim prometnim trakom u istom smjeru. Da je oštećena Marina Jakšić prethodno započela radnju pretjecanja tuženika te da je ista dala lijevi pokazivač smjera prije nego što tuženi namjeravao obaviti radnju skretanja ulijevo, pa da je tom prilikom došlo do udara prednjeg desnog dijela vozila kojim je upravljala Martina Jakšić u lijevu bočnu stranu motocikla kojim je upravljao tuženik, uslijed čega je nastala imovinska šteta na oba vozila te su Martina Jakšić i suvozači u njenom osobnom automobilu Ana Kovač i Marko Vuković pretrpjeli lakše tjelesne ozljede. Da je tuženik svjestan da je pod utjecajem alkohola i pristajući da vožnjom u alkoholiziranom stanju ugrozio druge sudionike u prometu te time što je započeo radnju skretanja u lijevo, a da se prethodno nije uvjerio da istu može obaviti bez opasnosti za druge sudionike u prometu, tuženik je prilikom prometne nesreće upravljao protivno odredbama Zakona o sigurnosti prometa na cestama, a zbog čega je protiv istog pokrenut prekršajni postupak pred Općinskim sudom u Županji pod poslovnim brojem Pp P-36/2019. Da se iz svega navedenog nesporno može zaključiti da je način vožnje tuženika u uzročnoj vezi s nastalom posljedicom, te da nesporno proizlazi njegova krivnja za nastanak predmetnog štetnog događaja. Da je motocikl kojim je u trenutku prometne nesreće

upravljao tuženik, registarske oznake ŽU 310-BR, u navedenom razdoblju bio uredno osiguran kod tužitelja policom osiguranja od automobilske odgovornosti br. 260631866. Da je tužitelj na ime naknade cjelokupne imovinske i neimovinske štete po prometnoj nesreći od dana 8. travnja 2018. oštećenima u istoj isplatio ukupan iznos od 21.687,50 kuna i to: vlasniku oštećenog vozila Mati Šibonjiću iznos od 3.575,00 kuna na ime naknade imovinske štete nastale na vozilu registarske oznake VK 654-DF dana 30. travnja 2018. (navedeni iznos tužitelj je po provedenom izvidu štete od dana 12. travnja 2018. utvrdio u skladu s odštetnim zahtjevom oštećenog, te u skladu s pravilima prometne struke uvažavajući sve relevantne vrijednosti za obračun visine iste. Naime, na predmetnom vozilu nastala je totalna šteta iz razloga što popravak istog nije bio ekonomski isplativ. Da je tužitelj je pravilno postavio vrijednost vozila uz ukupnu amortizaciju u trenutku nastanka štetnog događaja u visini od 5.500,00 kuna od koje je oduzeo iznos od 1.925,00 kuna koji se na tržištu može dobiti za vrijednost spašenih auto dijelova čime je visinu štete na vozilu konačno utvrdio u iznosu od 3.575,00 kuna) Da je oštećenom Martini Jakšić isplatio iznos od 6.037,50 kuna, od čega iznos od 5.100,00 kuna na ime naknade štete, neimovinske i imovinske - tuđa pomoć i njega štete, (navedeni iznos tužitelj je utvrdio u skladu s odštetnim zahtjevom oštećenice, uzevši u obzir sve okolnosti i posljedice konkretnog slučaja te joj je isplaćena pravična novčana naknada koja je primjerena težini ozljeda utvrđenih temeljem medicinske dokumentacije dostavljene u mirnom postupku). Iznos od 937,50 kuna na ime troškova zastupanja oštećenice u mirnom postupku po odvjetniku Ivanu Ergotiću, te da je navedene iznose tužitelj je doznačio na račun odvjetnika Ivana Ergotića, dana 7. lipnja 2018.). Da je oštećenom Marku Vukoviću tužitelj isplatio iznos od 6.037,50 kuna, od čega iznos od 5.100,00 kuna na ime naknade neimovinske i imovinske - tuđa pomoć i njega štete, (navedeni iznos tužitelj je utvrdio u skladu s odštetnim zahtjevom oštećenog, uzevši u obzir sve okolnosti i posljedice konkretnog slučaja te mu je isplaćena pravična novčana naknada koja je primjerena težini ozljeda utvrđenih temeljem medicinske dokumentacije dostavljene u mirnom postupku), te iznos od 937,50 kuna na ime troškova zastupanja oštećenog u mirnom postupku po odvjetniku Ivanu Ergotiću, da je navedene iznose tužitelj je doznačio na račun odvjetnika Ivana Ergotića, dana 7. lipnja 2018. Da je oštećenom Ani Kovač tužitelj isplatio iznos od 6.037,50 kuna, od čega iznos od 5.100,00 kuna na ime naknade neimovinske i imovinske - tuđa pomoć i njega štete, (navedeni iznos tužitelj je utvrdio u skladu s odštetnim zahtjevom oštećenice, uzevši u obzir sve okolnosti i posljedice konkretnog slučaja, te joj je isplaćena pravična novčana naknada koja je primjerena težini ozljeda utvrđenih temeljem medicinske dokumentacije dostavljene u mirnom postupku), te iznos od 937,50 kuna na ime troškova zastupanja oštećenice u mirnom postupku po odvjetniku Ivanu Ergotiću, a navedene iznose tužitelj je doznačio na račun odvjetnika Ivana Ergotića dana 7. lipnja 2018.). Budući da je tuženik upravljao osobnim vozilom pod utjecajem alkohola te je nesporno utvrđena njegova odgovornost za navedeni štetni događaj, tužitelj je stekao pravo regresa prema tuženiku sukladno odredbama Zakona o obveznim osiguranjima u prometu ("Narodne novine" broj 151/05, 36/09, 75/09, 76/13 i 152/14; dalje: ZOOP) uvjeta za obvezno osiguranje od automobilske odgovornosti, kao i Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine" broj 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18, 126/21, 114/22, 156/22 i 155/23, dalje: ZOO). Po izvršenoj isplati, tužitelj se u više navrata obratio tuženiku sa regresnim zahtjevom potražujući isplatu u mirnom postupku, no tuženik po istima nije postupio. Budući da tuženik nije platio dospjelu tražbinu, tužitelj je bio prisiljen pokrenuti ovršni postupak, a uslijed čega su tužitelju nastali troškovi u iznosu od 2.013,35 kuna. Tužitelj ističe kako je tuženik pao u zakašnjenje, jer nije ispunio obvezu u roku određenom za ispunjenje, sukladno

članku 183. stavku 1. ZOO u svezi članka 9. ZOO, te kako na temelju odredbe članka 29. stavka 1. i 2. ZOO dužnik koji zakasni s ispunjenjem novčane obveze duguje, osim glavnice, i zateznu kamatu po stopi utvrđenoj zakonom.

5. Tijekom postupka izvedeni su dokazi uvidom u izvod iz otvorenih stavki dužnika na dan 29. rujna 2020. (list 6 spisa), preslike dokaza o uručenju - dostavnica (list 8-12 spisa), potvrdu (list 18 spisa), potvrdu izdanu od PP Županja dana 1. ožujka 2021. (list 34-37 spisa), podatke o prometnoj nezgodi (list 38-39 spisa), policu osiguranja (list 40-41 spisa), uvjete obveznog osiguranja vlasnika odnosno korisnika vozila od odgovornosti za štete nanesene trećim osobama (list 42-44 spisa), presliku prometne dozvole (list 45-46 spisa), prijavu štete (list 47-48 spisa), odluku o odštetnom zahtjevu (list 49 spisa), transakciju (list 50 spisa), izjavu o namirenju (list 51 spisa), izjava (list 52 spisa), izvid štete (list 53-54 spisa), fotografije (list 55-72 spisa), odštetni zahtjev od 10. svibnja 2018. (list 74-74 spisa), punomoć (list 76 spisa), medicinsku dokumentaciju (list 77-79 spisa), račun broj 168/URED/2 (list 80, 90 i 99spisa), obavijest o isplati (list 81), detaljni prikaz transakcije (list 82 spisa), izjavu o namirenju (list 83), odštetni zahtjev (list 84-85 spisa), punomoć (list 86 spisa), medicinsku dokumentaciju (list 87-89 spisa), obavijesti o isplati s detaljnim prikazom transakcije (list 91-92 spisa), izjavu o namirenju (list 93 spisa), odštetni zahtjev (list 94-95 spisa), punomoć (list 96), medicinsku dokumentaciju (list 96-98), obavijest o isplati (list 100 spisa), detaljni prikaz transakcije (list 101), izjavu o namirenju (list 102 spisa), regresni zahtjev (list 103-105 spisa), opomenu (list 106 spisa), opomenu pred ovrhu (list 107 spisa), prijedlog za ovrhu (list 108-110 spisa), rješenje o ovrsi na temelj vjerodostojne isprave (list 111 spisa), izvod iz otvorenih stavki (list 112 spisa), račun broj 7/VP/1 (list 113 spisa), detaljni prikaz transakcije (list 114 spisa), dokaze (list 142-149 spisa), medicinsku dokumentaciju (list 167-188 spisa), cjelokupni spis PGP Županja KLASA: 211-06/24-02/181 URBROJ: 511-15-12-24-14 koji je priložen uz dopis navedene PGP od 21. veljače 2024. (list 199-274 spisa), čita se dopis PGP Županja od 17. lipnja 2024. (list 294 spisa), uvid u CD priložen u navedeni dopis, dokaz uvidom u spis Općinskog suda u Vinkovcima, Stalna služba u Županji poslovni broj Pp P-36/2019 koji prileži spisu, saslušanjem svjedoka Ane Kovač sada Boroš, Martine Jakšić sada Vuković, Marka Vuković i tuženika na okolnost nastanka i dinamike prometne nezgode, a sud nije izvodio dokaz novim medicinskim vještačenjem na okolnost utvrđenja postojanja i kvalifikacije ozljeda kod Martine Jakšić sada Vuković, Marka Vuković i Ane Kovač sada Boroš, te je odustao od izvođenja dokaza toksikološkim vještačenjem na okolnost utvrđenja uzročno-posljedične veze između nastanka prometne nezgode i alkoholiziranosti tuženika, dok drugih dokaza nije bilo.

6. Cijeneći navode stranaka i na temelju izvedenih dokaza utvrđeno činjenično stanje, sud potraživanje tužitelja smatra osnovanim, pa je platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi javnog bilježnik djelomično održan na snazi u dijelu kako je to navedeno u točki I. izreke ove presude, dok je u preostalom dijelu ukinut na način kako je to navedeno u točki II. izreke.

7. Nesporno je:

- da se dana 8. travnja 2018. u 18,50 sati u Gradištu, na Trgu Hrvatskih Velikana ispred kbr. 9, dogodila prometne nezgoda u kojoj su sudjelovali tuženik upravljajući motociklom marke „BAOTIAN BT 125“, registarske oznake ŽU 310-BR i vozač Martina Jakšić sada Vuković upravljajući osobnim automobilom marke „Volkswagen“, registarske oznake VK 654-DF,

- da je kod tuženika kritične zgrade utvrđena koncentracija od najmanje 1,05 g/kg alkohola u krvi,

- da je došlo do udara vozila kojim je upravljala Martina Jakšić sada Vuković u motocikl kojim je upravljao tuženik,

- da je uslijed udara nastala imovinska šteta na vozilu kojim je upravljala Martina Jakšić sada Vuković, a koji je bio u vlasništvu Mate Šibonjića,

- da je protiv tuženika vezano za spornu prometnu nezgodu pokrenut prekršajni postupak pred Općinskim sudom u Vinkovcima, Stalna služba u Županji pod poslovnim brojem Pp P-36/2019, da je u tom postupku donesena pravomoćna presuda temeljem koje se protiv tuženika kao okrivljenika odbija optužba, a ovo proizlazi iz pravomoćne presude ovoga suda poslovni broj Pp P-36/2019-23 od 9. prosinca 2021.

- da je motocikl kojim je u trenutku prometne nesreće upravljao tuženik, registarske oznake ŽU 310-BR, u navedenom razdoblju bio osiguran kod tužitelja važećom policom osiguranja od automobilske odgovornosti br. 260631866.

- da je tužitelj na ime naknade cjelokupne imovinske i neimovinske štete po prometnoj nesreći od dana 8. travnja 2018. oštećenima Mati Šibonjić, Martini Jakšić sada Vuković, Marku Vuković i Ani Kovač sada Boroš, u istoj isplatio ukupan iznos od 21.687,50 kuna, i to vlasniku oštećenog vozila Mati Šibonjiću isplatio iznos od 3.575,00 kuna na ime naknade imovinske štete nastale na vozilu registarske oznake VK 654-DF dana 30. travnja 2018.; oštećenju Martini Jakšić iznos od 6.037,50 kuna (od čega iznos od 5.100,00 kuna na ime naknade neimovinske i imovinske - tuđa pomoć i njega štete) i iznos od 937,50 kuna na ime troškova zastupanja oštećenice u mirnom postupku po odvjetniku Ivanu Ergotiću dana 7. lipnja 2018.; oštećenom Marku Vukoviću isplatio iznos od 6.037,50 kuna (od čega iznos od 5.100,00 kuna na ime naknade neimovinske i imovinske - tuđa pomoć i njega), te iznos od 937,50 kuna na ime troškova zastupanja oštećenika u mirnom postupku po odvjetniku Ivanu Ergotiću, da je navedene iznose tužitelj je doznačio na račun odvjetnika Ivana Ergotića, dana 7. lipnja 2018.; te oštećenju Ani Kovač isplatio iznos od 6.037,50 kuna (od čega iznos od 5.100,00 kuna na ime naknade neimovinske i imovinske - tuđa pomoć i njega štete), te iznos od 937,50 kuna na ime troškova zastupanja u mirnom postupku po odvjetniku Ivanu Ergotiću, a temeljem isplate tužitelj smatra da je stekao pravo regresa prema tuženiku sukladno ZOOP i ZOO,

- budući da tuženik nije platio dospjelu tražbinu za koju ga tereti tužitelj, a koju je isplatio sudionicima sporne prometne nezgode, tužitelj je kao ovrhovoditelj protiv tuženika kao ovršenika pokrenuo ovršni postupak, a uslijed čega su tužitelju nastali troškovi u iznosu od 2.013,35 kuna,

- tijekom postupka tuženik je učinio nespornim da je tužitelj oštećenima u spornoj prometnoj nezgodi uplatio iznose kako je to gore navedeno.

8. Među strankama je sporno da li je iz prijedloga za ovrhu vidljiva pravna i činjenična osnova istog, tuženikova odgovornost za navedenu prometnu nezgodu i nastalu štetu, dakle sporan je osnov, da li je nastupila zastara tužiteljeve tražbine prema tuženiku, kao i istaknuti prigovor promašene aktivne i pasivne legitimacije.

9. Sukladno odredbi članka 39. stavak 1. Ovršnog zakona ("Narodne novine" broj 112/12, 25/13, 93/14, 55/16, 73/17, 27/20, 131/20; dalje: OZ) propisano je točno što mora sadržavati prijedlog za ovrhu, pa tako se navodi da prijedlog za ovrhu mora sadržavati oznaku suda i javnog bilježnika, ime i prezime odnosno naziv stranaka, njihovu adresu i osobni identifikacijski broj, ime i prezime zakonskih zastupnika i punomoćnika, ako ih stranke imaju, njihovu adresu i osobni identifikacijski broj, naznaku vjerodostojne isprave, ovršni zahtjev i potpis podnositelja, a u smislu stavka 2. citirane zakonske odredbe prijedlog za ovrhu na temelju vjerodostojne isprave uz podatke iz stavka 1. citiranog članka mora prije ovršnog zahtjeva sadržavati nalog ovršeniku da u roku od 8 dana od dostave rješenja o ovrsi namiri tražbinu zajedno s

odmjerenim troškovima (platni nalog). Imajući u vidu navedeno prijedlog za ovrhu ima sve potrebne sastojke propisane člankom 39. stavkom 1. i 2. OZ. Ovo pogotovo imajući u vidu da je tužitelj nakon što je tuženik izjavio prigovor protiv rješenja o ovrsi javnog bilježnika u podnesku od 16. ožujka 2021. detaljno naveo i obrazložio kako činjeničnu tako i pravnu osnovu prijedloga za ovrhu, koji se nakon izjavljenog prigovora može smatrati tužbom, a da prije toga niti nije bio u obvezi u prijedlogu za ovrhu navoditi isto.

10. Na okolnost utvrđivanja odgovornosti za navedenu prometnu nezgodu i nastalu štetu izveden je dokaz saslušanjem tuženika, te ostalih sudionika prometne nezgode i to Martine Vuković, Marka Vukovića i Ane Boroš.

11. U svom iskazu tuženika Željko Božić naveo je da je kritične zgrade upravljao motociklom krećući se iz smjera Cerne prema Županji, te da je dolaskom do kbr. 9 u ulici Trg hrvatskih velikana u Gradištu počeo skretati lijevo, te je u jednom trenutku došlo do udara vozila koje se kretalo iza njega, da je do udara došlo bočno, da je od udara odbačen na vozilo koje ga je udarilo, te da je doživio tjelesnu ozljedu prijeloma vilice. Da je vozilo koje se kretalo iza njega pokušalo radnju obilaska njegovog motocikla, da je na mjestu na kojem se dogodila sporna prometna nesreća postojala puna linija. Tuženik nadalje u iskazu navodi da je do kontakta došlo na način da je desnom prednjom stranom vozilo koje ga je pretjecalo udarilo u bočnu lijevu stranu njegova motocikla, da se u trenutku skretanja motocikl kretao brzinom od 10 do 20 km/h po njegovoj slobodnoj procjeni, da se ne sjeća no da vjeruje da je dao pokazivač smjera, a misli da se radilo o lijevom pokazivaču. Na upit iskazuje da se po njegovoj slobodnoj procjeni misli vozilo koje je vršilo radnju njegovog pretjecanja kretalo brzinom između 80 do maksimalno 100 km/h, da se nezgoda dogodila u popodnevnim satima, da je kolnik bio suh, a vrijeme sunčano, da je na motociklu kritične zgrade imao upaljeno prednje i zadnje svjetlo, te da misli da je prvi započeo radnju skretanja, no ne zna da li je vozilo koje ga je pretjecalo imalo upaljena svjetla i pokazivač smjera. Ne zna se točno očitovati o tome da li je neposredno prije mjesta prometne nezgode postojalo kakvih prometnih znakova, navodi da su na samom raskrižju postojali semafori, a pojašnjava da se štetni događaj dogodio upravo na samom raskrižju. Na upit odgovara da misli da je do kontakta vozila i motocikla došlo u lijevoj prometnoj traci, da se ne smatra krivim za nastalu prometnu nezgodu, misli da je osnovni uzrok nastanka prometne nesreće prevelika brzina kretanja osobnog automobila koje ga je pretjecalo, te činjenica da je vozačica osobnog automobila stekla pravo na upravljanje vozilom-vozačku dozvolu nekih tjedan dana prije prometne nezgode, pa smatra jednim od uzroka i njezino nedovoljno vozačko iskustvo. Navodi da njegov motocikl ima zrcala uz pomoć kojih vozač vidi prometnu situaciju iza sebe, no da u istima nije uočio dolazak osobnog automobila koji ga je udario. Posebno je u svom iskazu želio dodati da je vozačica osobnog automobila navela u iskazu kod Prekršajnog suda da joj je suvozač pomagao u upravljanju vozilom na način da joj je "dirao volan". Na daljnji upit tuženik odgovara da je kritične zgrade namjeravao skrenuti u kafić kako bih popio kavu, da na dionici ceste na kojoj se dogodila prometna nezgoda, obzirom na postojanje pune crte, nije dopušteno skretanje u lijevo, da se prije skretanja u lijevo okrenuo kako bi provjerio prometnu situaciju iza sebe, te da je do kontakta došlo u bočnu stranu motocikla i to na sredini istoga.

12. U svom iskazu svjedok Martina Vuković ranije Jakšić navodi da je kritične zgrade upravljala osobnim automobilom marke WV Polo reg. oznake VK 654-DP, da se kretala iz smjera Cerne prema Županji, da je nakon prolaska semafora vidjela motor koji je počela obilaziti, da je on iznenada skrenuo ulijevo, te da je došlo do udara. Iskazuje kako misli da je desnim prednjim dijelom automobila udarila u motocikl koji se kretao u istom smjeru kao i ona, no ne zna točno u koji dio motocikla je udarila, misli

da je do kontakta vozila kojim je upravljala i motocikla došlo u lijevom prometnom traku, da se kritične zgode kretala maksimalno brzinom od 50 do 55 km/h, a ovo navodi stoga što je prošla pored semafora koji se aktivira ukoliko vozač pređe dopuštenu brzinu, da na dijelu ceste na kojem se dogodila prometna nezgoda dopuštena brzina kretanja iznosi 50 km/h, da se ne sjeća da li je neposredno prije mjesta prometne nezgode postojalo nekakvih prometnih znakova ili upozorenja, no navodi da zna da je u blizini postojao pješački prijelaz, dok se o brzini kretanja motocikla ne može očitovati. Da je kritične zgode na vozilu imala upaljena kratka svjetla, a također upalila i lijevi pokazivač smjera kretanja, ne zna da li je motocikl imao upaljen pokazivač smjera kretanja, a ne sjeća se ni da li je imao upaljena svjetla. Nadalje u svom iskazu navodi da je cijelo vrijeme kretanja vidjela da se motocikl kreće ispred nje, no kako se on kretao sporije zbog toga ga je pokušala obići, a motocikl se nalazio u potpunosti sa desne strane trake kojom su se kretali, da je na dijelu ceste na kojem se dogodila prometna nezgoda postojala isprekidana linija, a pretpostavlja da je ona vozačima iz smjera iz kojeg se ona kretala dopuštala skretanje udesno, te da ne zna da li je tamo smjela vršiti radnju obilaska. Zbog protoka vremena ne može se sjetiti u koje doba dana se dogodila prometna nezgoda i kakvi su bili vremenski uvjeti kretanja na cesti, no misli da je cesta bila suha. Navodi da je kritične zgode koristila sigurnosni pojas, a i njezin suputnik Marko Vuković koji se nalazio na suvozačkom mjestu, no ne zna da li je isti koristila i suputnica Ana Boroš. Navela je da se ne smatra krivom za nastalu prometnu nezgodu, a čini nespornim da je njoj isplaćena naknada štete za ozljede koje je zadobila kritične zgode, da je tada imala malo vozačkog iskustva, da misli da je vozački ispit položila nekoliko mjeseci prije same prometne nezgode, a na daljnji upit odgovara da joj njezin suputnik Marko Vuković nije pomagao oko upravljanja vozilom, niti je dirao volan. Smatra da tuženik nije okretanjem glave provjerio prometnu situaciju iza sebe, odnosno misli da nije pogledao, da je nakon udara tuženik prvo pao na vjetrobransko staklo automobila kojim je upravljala, a da je potom pao na tlo. Ne zna odgovoriti na pitanje da li joj je tužitelj naknadio svu štetu koja nije prouzročena u nastaloj prometnoj nezgodi, da je kritične zgode zadobila istegnuće vratne kralježnice, dok drugih ozljeda nije imala, ne sjeća da li je prije udara u motocikl poduzela radnju kočenja.

13. U svom iskazu svjedoka Ana Boroš ranije Kovač navodi da se kritične zgode nalazila kao putnik u osobnom automobilu kojim je upravljala Martina Vuković ranije Jakšić, da ne zna da li je sjedila iza vozača ili suvozača, no budući da se nalazila na zadnjem sjedištu nije pratila prometnu situaciju, da u tom trenutku uopće nije gledala na cestu, te ne može odgovoriti na pitanja da li je vidjela motocikl, o smjeru njegovog kretanja, mjestu kontakta automobila i motocikla i brzini kretanja vozila u kojem se nalazila. Sjeća se da je vozačica automobila u kojem se nalazila htjela obići motocikl iza sebe, no u to više nije sigurna, misli da je vozačica automobila prilikom te radnje uključila lijevi pokazivač smjera kretanja. Nadalje navodi da je vrijeme bilo suho, a da se prometna nezgoda dogodila u popodnevnim satima. Ne može odgovoriti na pitanje o postojanju prometnih znakova i upozorenja na dijelu ceste na kojem se dogodila prometna nezgoda jer to ne zna, a navodi da je na raskrižju kojim je automobil u kojem se nalazila prošao postojao semafor, te da su kritične zgode svi putnici u osobnom automobilu bili vezani sigurnosnim pojasom. Nadalje iskazuje kako nije gledala niti na cestu, niti naprijed, da nije primijetila da bi suvozač u navedenom osobnom automobilu dirao upravljač istoga, da je tijekom vožnje bila budna, no da je koristila mobitel, dok vozač i suvozač nisu koristili mobitel. Na upit odgovora da se ne sjeća koju vrstu ozljeda je zadobila kritične zgode, no zna da ju je bolio vrat, nije vidjela da je vozačica automobila upalila pokazivač smjera, ali da je to mogla čuti.

14. U svom iskazu svjedoka Marko Vuković navodi da se kritične zgrade nalazio kao putnik u vozilu kojim je upravljala vozačica Martina Vuković tada Jakšić na mjestu suvozača, da su se kretali mjestom Gradište iz smjera Cerne prema Županji, da su došli do jednog semafora sa odbrojavanjem vremena, te da je na istom bilo upaljeno zeleno svjetlo, da se ispred njih nalazio skuter, da su semafor prošli i vozilo u kojem se on nalazio i skuter koji je bio ispred njih, da je vozačica vozila u kojem se nalazio namjeravala izvršiti radnju obilaženja toga skutera, da je skuter poduzeo radnju skretanja u lijevo te misli da su oni njemu bili u mrtvom kutu, te da je on već izvršio radnju skretanja u lijevo, ali da je došlo do udara. Nadalje iskazuje da je došlo do udara automobila u prednji ili srednji dio skutera, da ne zna točno, ali smatra da su udarili u skuter prednjim desnim djelom vozila u kojem se nalazio, da je skuter pao pored vozila, a vozač skutera na vjetrobransko staklo njihovog vozila te da je potom pao dolje, da su se i oni i skuter kretali u istom smjeru. Navodi da zna da je vozačica Martina Vuković položila vozački ispit nekih dvadesetak dana prije štetnog događaja, da se točno sjeća da je ona prije nego što je naumila obići skuter koji se nalazio ispred njih uključila lijevi pokazivač smjera, da smatra da je prvo započeta radnja obilaženja, a da ovo navodi stoga što su se oni već nalazili pored skutera koji je tada započeo radnju skretanja. Da po svojoj slobodnoj procjeni smatra da se skuter kretao brzinom između 15 i 20 km/h, a vozilo u kojem se on nalazio nekih 50 odnosno 55 km/h, da je siguran da je do kontakta sudionika sporne prometne nezgode došlo u lijevoj prometnoj traci gledano iz njihovog smjera kretanja, da se prometna nezgoda dogodila u poslijepodnevnim satima, no ne zna točno kada, da je vrijeme bilo dobro, suho i sunčano. Tvrdi da tijekom vožnje, a uključujući neposredno prije samog sudara, da nije dirao upravljač vozila kojim je vozila Martina Vuković, da su kritične zgrade oboje koristili sigurnosni pojas, da se sjeća da je prije semafora postojao znak da je u blizini semafor sa odbrojavanjem, no ne sjeća se da je bilo drugih prometnih znakova, a navodi da je na semaforu ispred kojeg su se nalazili odmah bilo upaljeno zeleno svjetlo, te da nije bilo potrebe zaustavljanja, a da se ispred tog semafora nalazio obilježeni pješački prijelaz. Da je s njima u vozilu tada bila sestrlična njegove sadašnje supruge Martine Vuković ranije Jakšić, Ana Kovač sada Boroš, a da se ne sjeća da li je ista koristila sigurnosni pojas. Smatra da je brzina kretanja na dijelu ceste na kojem se dogodila sporna prometna nezgoda ograničena na 50 km/h. Na upit odgovara da misli da su na automobilu kojim je upravljala Martina Vuković bila upaljena svjetla jer se svjetla automatski pale kada se upali automobil, a da se radi o dnevnim svjetlima. Odgovara da nije uočio da bi vozač skutera koji se nalazio ispred njih imao uključen pokazivač smjera, a za svjetla se ne sjeća. Odgovara da se vozač skutera koji se nalazio ispred njih kretao sredinom svoje trake, da nije primijetio da bi se vozač skutera okretao u lijevo kako bi provjerio prometnu situaciju iza sebe, da pretpostavlja da to nije činio jer je došlo do sudara. Da je na mjestu na kojem se dogodio kontakt linija na cesti bila isprekidana zbog mogućnosti skretanja u lijevo, a i zbog toga što se radi o raskrižju, a da nakon što se prođe mjesto kontakta slijedi puna linija. Da je odmah nakon udara izašao iz automobila i pokušao pomoći vozaču skutera koji je bio u nesvijesti, da je nazvao hitnu, a da je prvo je došla policija. Sjeća se da je osjetio intenzivan miris alkohola kada je vozaču skutera podignut vizir na kacigi koju je imao te dodaje da kada je vozač skutera došao k sebi da je on podigao skuter sa ceste i pokušao otići no ne zna kuda. Svjedok nadalje iskazuje da je u navedenoj prometnoj nezgodi sam zadobio istegnuće vrata, te da su mu u očima bili sitni komadići stakla od razbijenog vjetrobranskog stakla, da mu je tužitelj nadoknadio štetu koja mu je nastala vezano za ovu prometnu nezgodu, da mislim da su svi koji su se nalazili u automobilu kojim je upravljala Martina Vuković dobili po 5.000,00 KN, zna da su ukupno svo troje dobili

15.000,00 KN, da zna da su imali odvjetnika koji ih je zastupao vezano za ovu štetu i misli da je troškove njegovog zastupanja nadoknadio i naplatio tužitelj. Misli da je prije udara u skuter vozačica vozila u kojem se nalazio poduzela radnju kočenja. Da se zbog ozlijede vrata koju je dobio u spornoj prometnoj nezgodi liječio po fizijatru, da je išao na fizikalne terapije, dok su vozačica i putnica koja se nalazila na zadnjem sjedalu išle su na hitnu kao i on, ali se nisu liječile kod fizijatra niti kod liječnika neke druge vrste. Nadalje iskazuje da smatra da vozač skutera ispred njih nije smanjio brzinu kretanja prije skretanja u lijevo nego je samo naglo skrenuo u lijevo i da se nije zaustavio prije skretanja.

15. Na okolnost nastanka i dinamike sporne prometne nezgode, ali i na okolnost visine i opsega eventualne štete koja je nastala sudionicima sporne prometne nezgode i na vozilu, proveden je otkaz kombiniranim prometno-strojarskim i medicinskim vještačenjem.

16. Iz nalaza i mišljenja prometno-strojarskog vještaka Dražena Jeđuda od 13. veljače 2026. (list 334-343 spisa) utvrđeno je da se prometna nezgoda dogodila kao udar prednjeg desnog kutnog osobnog automobila reg. oznake VK 654-DF u lijevi bočni dio motocikla reg. oznake ŽU 310-BR, da se mjesto kontakta na kolniku nalazi 22,5 m južno od PTM i 4,1 m ulijevo od osovine. Da je kontakt između vozila ostvaren na istočnoj kolničkoj traci, odnosno lijevoj kolničkoj traci gledano u smjeru kretanja vozila. Da se u trenutku prometne nesreće tuženik s reg. oznake ŽU 310-BR kretao kolnikom Ulice Trg hrvatskih velikana iz smjera sjevera u smjeru juga i dolaskom do mjesta događaja je vršio radnju skretanja ulijevo prema kolnom prilazu kbr. 9 u smjeru istoka. Da se u trenutku prometne nesreće Martina Jakšić s osobnim automobilom reg. oznake VK 654-DF kretala kolnikom Ulice Trg hrvatskih velikana također iz smjera sjevera u smjeru juga i dolaskom do mjesta događaja je vršila radnju pretjecanja motocikla reg. oznake ŽU 310-BR na dijelu kolnika na kojem je bila iscrtana puna uzdužna razdjelna crta. Da se u trenutku kontakta osobni automobil reg. oznake VK 654-DF kretao brzinom oko 51 km/h, a u trenutku reagiranja Martine Jakšić i poduzimanja radnje kočenja brzinom oko 82 km/h. Da je u trenutku prometne nesreće motocikl reg. oznake ŽU 310-BR bio u fazi lijevog skretanja i kretao se brzinom oko 15 km/h. Da je vremensko-prostornom analizom utvrđeno da je Martina Jakšić s osobnim automobilom reg. oznake VK 654-DF ranije započela radnju pretjecanja nego tuženik s motociklom reg. oznake ŽU 310-BR radnju skretanja. Da je Martina Jakšić počela reagirati i poduzimati radnju kočenja kada je prednji dio osobnog automobila reg. oznake VK 654-DF od mjesta kontakta bio udaljen oko 37,7 m. Da obzirom na način reagiranja Martine Jakšić, ista bi uspjela zaustaviti osobni automobil reg. oznake VK 654-DF prije mjesta kontakta da se kretala brzinom ne većom od oko 66 km/h. Da je obzirom na konkretne vremenske i prometne uvjete postojala objektivna mogućnost za pravovremeno međusobno uočavanje sudionika prometne nesreće. Da je prije poduzimanja radnje skretanja tuženik pravilnom prometno-tehničkom provjerom mogao uočiti osobni automobil reg. oznake VK 654-DF koji se već nalazio u fazi pretjecanja, te se mogao uvjeriti da radnju skretanja neće moći izvršiti na siguran način, te da bi odustajanjem od radnje skretanja tuženik izbjegao prometnu nesreću. Da su se prilikom udara u motocikl reg. oznake ŽU 310-BR putnici u osobnom automobilu reg. oznake VK 654-DF odnosu na položaj sjedenja nastavili relativno kretati prema naprijed i da je udar bio manjeg intenziteta. Da popravak osobnog automobila reg. oznake VK 654-DF ugradnjom novih dijelova i sklopova nije ekonomski isplativ, i da je na vozilu nastala totalna šteta koja se s PDV-om procjenjuje na 580,00 EUR pri čemu vještak utvrđuje tržišnu vrijednost vozila u iznosu od 828,32 EUR, procijenjenu vrijednost ostatka vozila u iznosu od 248,50 EUR, pri čemu totalnu štetu na vozilu

procjenjuje u iznosu 579,82 EUR, sve sa pripadajućim PDV-om. U svom nalazu i mišljenju na listu 8 nalaza i mišljenja (list 341-342 spisa) vještak poimenično navodi sve potrebne dijelove za zamjenu kao i za popravak.

17. Medicinski vještak dr. Anto Blažanović mišljenja je da je iz medicinske dokumentacije vidljivo da je kod Martine Jakšić sada Vuković u spornoj prometnoj nezgodi došlo do istezanja vratne kralježnice i glavobolja nakon traume, da istezanje vratne kralježnice kao ozljeda nije objektivno opisana i dokazana te nije prihvatljiva u sudsko-medicinskom smislu. Glavobolja nakon traume kao ozljeda nije objektivno opisana ni dokazana te nije prihvatljiva u sudsko-medicinskom smislu. Kako ozljede nisu objektivno opisane ni dokazane i kao takve nisu priznate, važnost vezivanja sigurnosnim pojasom u konkretnom slučaju nije bitan i nije imao nikakvog utjecaja. Da je iz medicinske dokumentacije vidljivo da je kod Marka Vukovića u spornoj prometnoj nezgodi došlo do uganuća i istezanja vratne kralježnice, upale spojnice oba oka izraženije lijevog poslije traume, da uganuće i istezanja vrtane kralježnice kao ozljeda nije objektivno opisana ni dokazana, te nije prihvatljiva u sudsko-medicinskom smislu, da upala spojnice oba oka izraženije lijevog poslije traume kao ozljeda nije objektivno opisana, ni dokazana te nije prihvatljiva u sudsko-medicinskom smislu, da nije pronađeno strano tijelo u rožnici lijevog oka, da se radi o prirodnom patološkom procesu koji nije povezan s predmetnim događajem. Kako ozljede nisu objektivno opisane ni dokazane i kao takve nisu priznate, važnost vezivanja sigurnosnim pojasom u konkretnom slučaju nije bitan i nije imao nikakvog utjecaja. Da je iz medicinske dokumentacije vidljivo je kod Ana Kovač sada Boroš, u spornoj prometnoj nezgodi došlo do uganuća i istezanja vrtane kralježnice, da uganuće i istezanja vratne kralježnice kao ozljeda nije objektivno opisana, ni dokazana te nije prihvatljiva u sudsko-medicinskom smislu. Kako ozljeda nije objektivno opisana, ni dokazana i kao takva nije priznata, važnost vezivanja sigurnosnim pojasom u konkretnom slučaju nije bitan i nije imao nikakvog utjecaja.

18. Prometno-strojarski i medicinski vještak interdisciplinarnom prometno-tehničkom i sudsko-medicinskom analizom donose zajednički zaključak da je utvrđeno da je ostvareni kontakt između osobnog automobila i mopeda bio manjeg intenziteta, pri čemu nisu nastale sile koje bi mogle uzrokovati ozlijede na tijelu osoba u osobnom automobilu, dok iz medicinske dokumentacije sudionika prometne nezgode koji su se nalazili u automobilu nisu objektivno utvrđene, ni opisane ozlijede, te stoga nisu prihvatljive.

19. Na ovakav pisani nalaz i mišljenje prometno-strojarskog i medicinskog vještaka tuženik nije imao primjedbi, dok je tužitelj imao primjedbi na nalaz i mišljenje medicinskog vještaka.

20. Na okolnost primjedbi tužitelja saslušani su prometno-strojarski vještak Dražen Jeđud i medicinski vještak dr. Anto Blažanović na raspravnom zapisniku od 3. rujna 2026. (list 331-385 spisa).

21. Na primjedbu tužitelja da vještak medicinske struke u svom nalazu navodi da iz medicinske dokumentacije proizlazi kako su oštećeni dobili određene ozlijede, no da tužitelj smatra da o tom vještak bez ikakvog konkretnog i stručnog obrazloženja zaključuje da iste nisu "objektivno utvrđene te ih kao takve ne prihvaća", te imajući u vidu da tužitelj smatra da vještak u svom pisanom nalazu i mišljenju ne navodi koje točno ozlijede smatra neprihvatljivim, da ne obrazlaže na temelju kojih medicinskih kriterija ih "odbacuje", ne daje analizu pojedine medicinske dokumentacije, niti proizlazi da je izvršio klinički pregled određenih osoba, vještak dr. Anto Blažanović navodi kako smatra da je pregled ozlijeđenih pacijenata nepotreban, zbog proteka duljeg vremena od nastanka prometne nezgode do vještačenja dugi, te sve promjene, ako su i bile

kroz proteklo vrijeme su bile starije rane i ne bi bile uočljive u vremenu pregleda odnosno vještačenja. Svo troje sudionika u predmetnoj prometnoj nezgodi imaju postavljenu dijagnozu istezanje mišića vrata ili trzajna ozljeda vrata, a niti kod jednog od navedenih ova ozljeda nije objektivno opisana, niti dokazana nijednim simptomom koji bi opravdao postojanje navedene tjelesne ozlijede. U medicinskoj dokumentaciji koju je naveo u svom pisanom nalazu i mišljenju za sve troje nije opisan, niti jedan simptom koji odgovara ozlijedi koja bi mogla biti prihvaćena kao tjelesna ozljeda (laka). Dakle, niti je utvrđena napetost vratne muskulature, niti je utvrđena izravnatost fiziološke lordoze vratne kralježnice, niti su utvrđene druge promjene koje bi mogle upućivati na postojanje tjelesne ozlijede. Stoga iste tjelesne ozlijede odbacuje, a taj stav se temelji upravo na medicinskoj dokumentaciji iz spisa. Navodi da medicinsku dokumentaciju za oštećene koja prileži u spisu vještak smatra vjerodostojnom i ne dovodi je u pitanje. Na upit da li se "ozlijede" koje su utvrđene kod ozlijeđenih mogu dovesti u uzročno-posljedičnu vezu sa spornom prometnom nezgodom vještak odgovara da je iz medicinske dokumentacije razvidno da navedene tjelesne ozlijede ne postoje, jer nisu niti opisane, niti dokazane, dakle nisu potvrđene, niti jednim simptomom stoga takve ozlijede ne postoje, a nešto što ne postoji ne može se dovesti u vezu sa bilo čim. Na upit da li postoji mogućnost da su oštećeni vezano za spornu prometnu nezgodi imali određene tegobe koje se eventualno mogu utvrditi samo njihovim pregledom vještak dr. Anto Blažanović odgovara da je od vremena prometne nezgode do vještačenja prošao dugi niz od 8 godina, a sam vremenski interval ukazuje na besmislenost pregleda oštećenih u predmetnom događaju. Za osam godina su se mogle razviti različite patološke promjene kako na vratnoj kralježnici tako i na mekim tkivima kao i različite ozlijede koje su mogle nastati u tom periodu, a koje se nikako ne bi mogle povezati s predmetnim događajem. Na upit da li iz medicinske dokumentacije oštećenih proizlazi da su se oni liječili vezano za prometnu nezgodu vještak odgovara da je svo troje oštećenih u tri navrata posjećivalo liječnika što je evidentirano u medicinskoj dokumentaciji, no da niti u jednom od navedenih dokumenata nije utvrđeno postojanje navedene ozlijede. Vezano za ozlijede očiju oštećenog Marka Vukovića vještak navodi da crvenilo spojnice nije tjelesna ozljeda sama po sebi, da pokazuje pojačanu lokalnu cirkulaciju u navedenom području što može ukazivati na kontakt s nekim predmetom koji nije ostavio promjene koje bi se mogle prihvatiti kao ozljeda u klasičnom, smislu. Na upit da li su oštećeni vezano za prometnu nezgodu mogli trpjeti nekakve fizičke bolove, strah ili duševne bolove vještak odgovara da ne isključuje eventualnu pojavu nekakvog bola, ali bol sam po sebi nije kvalifikacijska veličina. Na upit vještak navodi da nije iz medicinske dokumentacije uočio da je oštećenima bila preporučena imobilizacija. Na primjedbu tužitelja vezanu za zajedničko mišljenje vještaka da se u konkretnom slučaju radi o kontaktu "manjeg intenziteta" pri kojem nisu nastale sile koje bi mogle uzrokovati ozlijede, da isto tužitelj smatra paušalnim i neargumentiranim, jer iz prominentnog vještačenja proizlazi da se osobno vozilo u trenutku reagiranja kretalo brzinom od oko 82 km/h, a u trenutku kontakta oko 51 km/h što nikako ne upućuje na zanemariv intenzitet prometne nezgode prometni vještak navodi da se rezultati prometno-tehničkog dijela kombiniranog vještačenja u cijelosti podudaraju s rezultatima sudsko-medicinskog dijela vještačenja, a vezano za mogućnost nastanka ozlijede osoba koje su se nalazile u osobnom automobilu brzina osobnog automobila od 82 km/h u trenutku reagiranja Martine Jakšić sada Vuković i poduzimanja radnje kočenja ne označava brzinu vozila u trenutku udara u motocikl. Osobni automobil je prije udara u motocikl usporavao, na tragovima kočenja pri čemu je uspostavljeno maksimalno usporenje od oko $7,2 \text{ m/s}^2$. Kod takvog usporenja na tijelu osoba u vozilu ne djeluju sile koje mogu izazvati

ozlijede. Prilikom udara u motocikl, a obzirom na veliki nesrazmjer u masama vozila nije došlo do promjene brzine osobnog automobila koja bi bila dovoljna za nastanak ozljeda osoba u istom, a sve obzirom na rezultate istraživanja koji su objavljeni u publiciranoj stručnoj literaturi. Indikativna je i okolnost da se tragovi kočenja osobnog automobila pružaju pravocrtno i da u mjestu kontakta nema poremećaja u pravcu pružanja istih, što također potvrđuje da prilikom kontakta na osobni automobil i tijela osoba u istom nisu djelovale veće sile. Vezano za primjedbu tužitelja da je nejasno na temelju kojih konkretnih izračuna i bio-mehaničkih analiza je izveden zaključak o manjem intenzitetu, koje su sile djelovale na tijela sudionika, te na koji način je isključena mogućnost nastanka ozlijede usred naglog kočenja, promjene smjera ili sudara prometni vještak navodi da je na ovo pitanje već odgovorio u svom očitovanju vezano za prethodnu primjedbu. Na primjedbu tužitelja da iz nalaza ne proizlazi da je provedena detaljna biotehnička analiza, niti korelacija između utvrđene dinamike nezgode i mogućnost posljedica na tijelo putnika te da je to dovelo u pitanje stručnost nalaza i mišljenja kao i zaključak vještaka, prometni vještak navodi da obzirom na sudarne parametre prilikom udara je došlo do blagog kretanja tijela osoba u osobnom automobilu u odnosu na svoj položaj sjedenja prema naprijed. Obzirom na razliku u masama u vozilima mišljenja je da nije došlo do značajnijeg pomaka tijela, niti udara istog u eventualno aktivirani sigurnosni pojas. Medicinski vještak navodi da s obzirom da na koljenima i glavi nisu pronađene nikakve promjene koje bi ukazivale na koliziju glave i koljena s nekim od unutarnjih dijelova kabine vozila ukazuje da su sudionici prometne nezgode odnosno putnici u autu bili vezani sigurnosnim pojasom ili da je djelovanje sile bilo takvog intenziteta koja se moglo kupirati oslanjanjem putnika u vozilu rukama na neki od unutarnjih dijelova kabine vozila što je moglo spriječiti kontakt i glave i koljena s nekim dijelovima kabine vozila. Na upit što se u prometno-tehničkom smislu smatra osnovnim uzrokom sporne prometne nezgode odnosno da li isti leži u radnjama tuženika ili u radnjama vozača osobnog automobila prometni vještak navodi kako je u konkretnom slučaju opasna situacija u prometu nastala kada je tuženik s motociklom započeo radnju skretanja, jer se u tom trenutku osobni automobil već nalazio u fazi pretjecanja. Na upit tužitelja vještak dr. Anto Blažanović odgovara tjelesna ozlijede se dijele na: laku, teška tjelesna ozljeda, teška tjelesna ozljeda opasna po život ili kvalificirana ozljeda, i teška tjelesna ozljeda sa smrtnim ishodom. Da bi se određena formulacija upotrijebila moraju biti zadovoljeni kriteriji koji označavaju navedene kategorije. Tjelesna ozljeda podrazumijeva objektivnu promjenu na tijelu koja je objektivno opisana kao oteknuće, krvni podljev, narušenje kontinuiteta kože ili eventualni prijelomi određenog koštanog sustava. Da bi ozljeda bila teška mora postojati ozljeda koja teško i trajno oštećuje funkcije tijela. Da bi bila teška tjelesna ozljeda opasna po život mora zadovoljavati kriterij izravne životne ugroženosti zbog različitih oštećenja, a koje su kupirane liječničkom intervencijom kojom je ljudski život spašen. Teške tjelesne ozlijede sa smrtnim ishodom je nepotrebno komentirati. Kod sve tri osobe koje su se nalazile u osobnom automobilu, nije u medicinskoj dokumentaciji pronađen, niti jedan simptom koji bi ukazivao na postojanje ozlijede. Na upit medicinski vještak odgovara da u medicinskoj dokumentaciji "ozlijeđenih" nije opisan, niti jedan simptom ozlijede. Trzajna ozljeda ili „whiplash“ ozljeda ili istezanje vratne kralježnice kao ozlijede postoje uz simptomatologiju koje takve ozlijede prate što u konkretnom slučaju nije bilo. Na upit što podrazumijeva pod pojmom manjeg kontakta ostvarenog između osobnog automobila i motocikla prometni vještak je naveo da je to kontakt manjeg intenziteta koji nije mogao izazvati sile koje bi uzrokovale ozlijede osoba u osobnom automobilu. Na upit jesu li ozlijede mogle nastati uslijed naglog kočenja prometni vještak je odgovorio da ukoliko su osobe bile vezane

sigurnosnim pojasom isti bi kompenzirao kretanje tijela prema naprijed prilikom intenzivnog kočenja, te je mišljenja da ozlijede ne bi nastale. Na upit je li nužno da uvijek bude promjene smjera prilikom naglog kočenja da bi zadovoljilo uvjet da se radi o kontaktu jačeg intenziteta prometni vještak odgovara da kod intenzivnijeg udara u sudarima gdje jedno vozilo ulazi u putanju drugog vozila s lijeve na desnu stranu dolazi do loma tragova kočenja u lijevu stranu vozila koje se kreće na tragovima kočenja. Na upit tuženika da li bi vozač mopeda izvršio radnju skretanja na siguran način pod uvjetom da se osobni automobil kretao maksimalno dopuštenom brzinom kretanja od 50 km/h prometni vještak odgovara obzirom na način reagiranja vozačice, da se osobni automobil kretao brzinom 50 km/h isti bi se zaustavio prije mjesta kontakta i do prometne nesreće ne bi došlo. Reakcija vozačice automobila je bila pravovremena u radnji kočenja. Vezano za eventualno "diranje volana od strane treće osobe suputnika" vještak navodi da navedena okolnost nema uporište u materijalnim tragovima. Na upit da li je vozačica osobnog automobila u trenutku radnje pretjecanja prešla preko pune linije vještak odgovara da se odgovor nalazi na stranici 5. pisanog nalaza i mišljenja. Vještaci su u cijelosti ostali kod svojih pisanih nalaza i mišljenja, kao i kod iskaza navedenih na ročištu.

22. Saslušani vještaci su se dodatno usmeno očitovali na sve primjedbe i pitanja tužitelja, te iscrpno odgovorili na iste, pa primjedbe tužitelja njihove nalaze i mišljenja ničim nisu dovele u sumnju odnosno dvojbu, stoga ih sud drži stručnim, objektivnim i vjerodostojnim, te ih prihvaća u cijelosti. Imajući u vidu da je sud prihvatio u cijelosti nalaz i mišljenje kako prometno-strojarskog tako i medicinskog vještaka, stoga nije bilo potrebe sukladno prijedlogu tužitelja provoditi novo medicinsko vještačenje, te je taj dokazni prijedlog odbijen.

23. Prema ZOOP i sukladno članku 3. stavku 1. točka 4. i stavku 3. točka A Uvjeta za obvezno osiguranje vlasnika odnosno korisnika vozila od odgovornosti za štete nanесene trećim osobama, osiguravatelj ostvaruje pravo na regres, ako vozač u trenutku prometne nesreće ima koncentraciju alkohola u krvi iznad ugovorene granice koja iznosi 0,5 g/kg i više (0,5 promila i više).

24. Tuženik je odgovorna osoba-vozač protiv kojeg temeljem članka 24. stavka 1. točka 4. ZOOP osiguratelj, ovdje tužitelj ima pravo tražiti isplaćeni iznos na ime naknade štete, jer je isti upravljao vozilom pod utjecajem alkohola sa utvrđenom koncentracijom alkohola u organizmu od 1,05 g/kg (a ovo je utvrđeno iz Zapisnika o ispitivanju prisutnosti alkohola u organizmu sa lista 227 spisa), dakle u alkoholiziranom stanju, pa su stoga prigovori tuženika o promašenoj aktivnoj i pasivnoj legitimaciji neosnovani.

25. Na okolnost uzročno-posljedične veze između vožnje tuženika u alkoholiziranom stanju, te stupnja njegove alkoholiziranosti i utjecaja alkoholiziranosti na njegove vozačke sposobnosti rješenjem ovoga suda poslovni broj Povrv-176/2023-38 od 8. siječnja 2025. određeno je izvođenje dokaza toksikološkim vještačenjem, te je tuženik pozvan na uplatu predujma za tako određeno vještačenje, koji predujam on nije uplatio, pa je sud sukladno točki IV. izreke navedenog rješenja odustao od izvođenja dokaza toksikološkim vještačenjem, pa imajući u vidu navedeno uzročno-posljedična veza između tuženikove alkoholiziranosti nije potvrđena toksikološkim vještačenjem.

26. Imajući u vidu da nije provedeno toksikološko vještačenje budući da tuženik nije uplatio predujam za provođenje istog, te da je iz zapisnika o ispitivanju prisutnosti alkohol kod tuženika u trenutku prometne nezgode utvrđena koncentracija alkohola od 1,05 g/kg u organizmu, očito je da je tuženik imao koncentraciju alkohola u krvi iznad ugovorene granice, te da zbog toga tužitelj ostvaruje pravo na regres od tuženika.

27. Dodatno obrazloženi nalaz i mišljenje prometnog vještaka Dražena Jeđuda, primjedbe tužitelja ničim nisu doveli u sumnju, pitanje ili dvojbu, iz njega je sud na nedvojben način mogao utvrditi što je glavni uzrok prometne nezgode, te u čemu se sastoji doprinos sudionika prometne nezgode istoj, a on je sačinjen na temelju cjelokupne raspoložive dokumentacije vezane za navedenu prometnu nesreću, pa ga tim više sud drži stručnim, objektivnim i vjerodostojnim.

28. Imajući u vidu ovakav nalaz i mišljenje prometnog vještaka, sud smatra da su tuženik i vozač osobnog automobila Martina Jakšić sada Vuković svojim radnjama pridonijeli nastanku prometne nezgode, no da je glavni uzrok prometne nesreće postupanje tuženika, odnosno njegova radnja poduzeta skretanjem ulijevo, jer do prometne nesreće ne bi došlo da tuženik nije poduzeo radnju skretanja u lijevo, pogotovo imajući u vidu utvrđenje prometnog vještaka da je vozačica Martina Jakšić sada Vuković ranije započela radnju pretjecanje nego tuženik radnju skretanja, ali potrebno je utvrditi da postoji i doprinos vozača osobnog automobila Martine Jakšić sada Vuković nastanku prometne nezgode, jer do sudara ne bi došlo da se ona osobnim automobilom kretala brzinom ne većom od 66 km/h, pri kojoj bi ona uspjela zaustaviti osobni automobil prije mjesta kontakta mopeda i osobnog automobila, a utvrđeno je da se ista kretala nedopuštenom brzinom od 82 km/h. Stoga sud zaključuje da glavni uzrok prometne nezgode leži u postupanju tuženika, odnosno njegovoj radnji skretanja ulijevo, u kojem trenutku skretanja je osobni automobil kojim je upravljala Martina Jakšić sada Vuković već započela radnju pretjecanja, a da je nastanku prometne nezgode pridonio i drugi vozač odnosno Martina Jakšić sada Vuković time što je vozila brzinom većom od dopuštene brzine, a maksimalna dopuštena brzina iznosi 50 km/h, jer da je ona vozila dopuštenom brzinom njeno vozilo bi se zaustavilo prije mjesta kontakta i do udara u motocikl tuženika ne bi došlo.

29. Dakle oba sudionika pridonijeli su nastanku ove prometne nezgode, no osnovni uzrok ove prometne nezgode po mišljenju suda, a tako proizlazi i iz pisanog nalaza i mišljenja prometno-strojarskog vještaka i iz njegovog usmenog očitovanja (list 389 spisa), su radnje tuženika, pa sud smatra da je on pridonjeo nastanku prometne nezgode u omjeru od 60%, dok je doprinos vozača osobnog automobila Martina Jakšić sada Vuković u prometnoj nezgodi cijenio na 40%.

30. S obzirom na navedeno, postoji odgovornost za štetu u smislu članka 1045. stavak 1. ZOO koji se primjenjuje u konkretnom slučaju obzirom da je šteta nastala za vrijeme važenja istog, razmjerno svojoj krivnji.

31. Imajući u vidu da je prometno-strojarski vještak utvrdio da se radi o totalnoj šteti, te je štetu na osobnom automobilu u vlasništvu Mate Šibonjića procijenio u iznosu od 474,48 EUR, a uzimajući doprinos osiguranika tužitelja nastanku prometne nezgode od 60% sud je tužitelju mogao priznati isplatu 60 %-tnog iznosa od iznosa kojeg je utvrdio vještak, odnosno sukladno krivnju tuženika tužitelju je mogao biti priznat iznos od 347,89 EUR (vještak je utvrdio visinu štete u iznosu od 579,82 EUR od čega 60% čini iznos od 347,89 EUR), stoga je valjalo platni nalog sadržan u citiranom rješenju o ovrsi javnog bilježnika održati na snazi za iznos od 347,89 EUR, te odlučiti kao pod točkom I. izreke ove presude.

32. Odgovornost tuženika za dug koji mu se u ovom postupku stavlja na teret pobliže označen u točki I. izreke ove presude, temelji se na 963. ZOO, temeljem kojeg je propisano da isplatom naknade iz osiguranja prelaze na osiguratelja po samom zakonu, do visine isplaćene naknade, sva osiguranikova prava prema osobi koja je po bilo kojoj osnovi odgovorna za štetu, pa je stoga valjalo je na temelju članka 24. stavak 1. točka 4. ZOOP i članka 963. stavak 1. ZOO odlučiti kao u točki I. izreke ove presude.

33. Imajući u vidu da je tužitelj na ime isplaćene štete oštećenom vlasniku vozila Mati Šibonjiću isplatio iznos od 3.575,00 KN / 474,48 EUR, a da je sud utvrdio da oštećenom pripada pravo na isplatu iznosa od 347,89 EUR stoga je platni nalog sadržan u citiranom rješenju o ovrsi javnog bilježnika valjalo ukinuti za iznos od 126,59 EUR te odlučiti kao pod točkom II. al. 4 izreke ove presude (474,48 EUR – 347,89 EUR = 126,58 EUR).

34. Odluka o zakonskoj zateznoj kamati i stopi iste temelji se na članku 29. stavak 1. i 2. ZOO, pa je imajući u vidu da je oštećenom vlasniku osobnog automobila Mati Šibonjiću šteta za oštećeno vozilo isplaćena 30. travnja 2018. na dosuđeni iznos tužitelju pripada pravo na zakonsku zateznu kamatu prvi idući dan od dana isplate, odnosno od 1. svibnja 2018.

35. U svom pisanom nalazu i mišljenju vještak medicinske struke dr. Anto Blažanović utvrdio je kako kod Martine Jakšić sada Vuković, Marka Vukovića i Ane Kovač sada Boroš ozlijede nisu objektivno opisane, ni dokazane i kao takve ne mogu biti priznate, te kako vezivanje sigurnosnim pojasom u konkretnom slučaju stoga nije bitno i nije bilo od bilo kakvog utjecaja. Da svo troje sudionika u predmetnoj prometnoj nezgodi imaju postavljenu dijagnozu istezanje mišića vrata ili trzajna ozljeda vrata, da niti kod jednog od navedenih ova ozljeda nije objektivno opisana niti dokazana nijednim simptomom koji bi opravdao postojanje navedene tjelesne ozlijede, da u navedenoj medicinskoj dokumentaciji za sve troje nije opisan, niti jedan simptom koji odgovara ovoj ozljedi koja bi mogla biti prihvaćena kao tjelesna ozljeda (laka). Dakle, niti je utvrđena napetost vratne muskulature, niti je utvrđena izravnatost fiziološke lordoze vratne kralježnice, niti su utvrđene druge promjene koje bi mogle upućivati na postojanje tjelesne ozlijede, stoga je vještak postojanje tjelesnih ozljeda odbacio, a prvenstveno taj svoj stav temeljio je na medicinskoj dokumentaciji navedenih osoba koja postoji u sudskom spisu. Da je iz medicinske dokumentacije koju smatra vjerodostojnom i ne dovodi je u pitanje razvidno da navedene tjelesne ozlijede ne postoje, jer nisu niti opisane, niti dokazane, dakle nisu potvrđene, niti jednim simptomom takvih ozljeda, pa nešto što ne postoji ne može se dovesti u vezu s ničim, pa tako, niti sa spornom prometnom nezgodom. Da trzajna ozljeda ili „whiplash“ ozljeda ili istezanje vratne kralježnice kao ozlijede postoje uz simptomatologiju koje takve ozlijede prate, što u konkretnom slučaju nije utvrđeno. Vezano za ozlijede očiju Marka Vukovića vještak dr. Anto Blažanović je naveo da crvenilo spojnice nije tjelesna ozljeda sama po sebi. Medicinski vještak je naveo da s obzirom da na koljenima i glavi nisu pronađene nikakve promjene koje bi ukazivale na koliziju glave i koljena s nekim od unutarnjih dijelova kabine vozila to ukazuje da su učesnici odnosno putnici u autu bili vezani sigurnosnim pojasom ili je djelovanje sile bilo takvog intenziteta koja se mogla kupirati oslanjanjem putnika u vozilu rukama na neki od unutarnjih dijelova kabine vozila što je moglo spriječiti kontakt i glave i koljena s nekim dijelovima kabine vozila. Vještak Dražen Jeđud naveo je da ukoliko su osobe bile vezane sigurnosnim pojasom isti bi kompenzirao kretanje tijela prema naprijed prilikom intenzivnog kočenja, te je mišljenja da u tom slučaju ozlijede ne bi nastale.

36. Imajući u vidu ovakav zaključak medicinskog vještaka, te da je prometno-strojarski vještak Dražen Jeđud utvrdio da se rezultati prometno-tehničkog dijela kombiniranog vještačenja u cijelosti podudaraju s rezultatima sudsko-medicinskog dijela vještačenja, a vezano za mogućnost nastanka ozlijede osoba koje su se nalazile u osobnom automobilu brzina osobnog automobila u trenutku reagiranja Martine Jakšić i poduzimanja radnje kočenja, od 82 km/h ne označava brzinu vozila u trenutku udara u motocikl. Osobni automobil je prije udara u motocikl usporavao na tragovima kočenja pri čemu je uspostavljeno maksimalno usporenje od oko 7,2 m/s², da kod

takvog usporenja na tijelu osoba u vozilu ne djeluju sile koje mogu izazvati ozlijede, da prilikom udara u motocikl, a obzirom na veliki nesrazmjer u masama vozila nije došlo do promjene brzine osobnog automobila koja bi bila dovoljna za nastanak ozljeda osoba u istom, a indikativna je i okolnost da se tragovi kočenja osobnog automobila pružaju pravocrtno i da u mjestu kontakta nema poremećaja u pravcu pružanja istih, što također potvrđuje da prilikom kontakta na osobni automobil i tijela osoba u istom nisu djelovale veće sile, jer se radi o kontaktu manjeg intenziteta koji nije mogao izazvati sile koje bi uzrokovale ozlijede osoba u osobnom automobilu, kao i da je s obzirom na razliku u masama vozila vještak prometno-strojarsko struke mišljenja da nije došlo do značajnijeg pomaka tijela, niti udara istog u eventualno aktivirani sigurnosni pojas.

37. Svaka tjelesna ozljeda koja izazove prepoznatljive i objektivne posljedice na tjelesno i duševno zdravlje opravdava zahtjev za pravičnu novčanu naknadu, sukladno članku 1100. ZOO. Sukladno navedenom članku sud dosuđuje pravičnu novčanu naknadu za povredu prava osobnosti, ako težina povrede i okolnosti slučaja to opravdavaju, te nije nužno da je ozljeda klasificirana isključivo kao teška, jer i lakše ozlijede daju pravo na naknadu ako su izazvale opravdane i mjerljive neugodnosti. U smislu navedene odredbe pravo na pravičnu novčanu naknadu neimovinske štete zbog tjelesne ozlijede opravdavaju one ozlijede koje su izazvale fizičke bolove, strah ili duševne bolove značajnijeg intenziteta pri čemu sudovi ocjenjuju težinu povrede prava osobnosti kroz navedene vidove štete koji proizlaze iz tjelesnih ozljeda. Dakle, pravo na pravičnu novčanu naknadu štete opravdavaju sve ozlijede koje izazivaju trajnu ili značajniju privremenu posljedicu, dok se za najlakše prolazne ozlijede naknada u pravilu ne ostvaruje.

38. U smislu članka 1100. ZOO neimovinska šteta se odražava u povredi subjektivnih neimovinskih prava i interesa, tu štetu čini već sama povreda prava osobnosti, a pretrpljeni bolovi i strah izazvani štetnom radnjom samo su mjerilo težine povrede prava osobnosti i uzimaju se u obzir uz druge relevantne okolnosti pri utvrđivanju visine pravične novčane naknade. U smislu citirane zakonske odredbe, a imajući u vidu utvrđenja i zaključak kombiniranog prometno-medicinskog vještačenja vezano za mogućnost nastanka ozljeda kod osoba u osobnom automobilu i izostanak istih, u konkretnom slučaju nije bilo osnove da tužitelj isplati osobama koje su se nalazile u osobnom automobilu bilo kakvu naknadu neimovinske i imovinske štete, dakle nema osnove za isplatu i dosuđenje pravične novčane naknade.

39. Imajući u vidu da je medicinski vještak utvrdio iz medicinske dokumentacije da ne postoje objektivno dokazane ozlijede kod sve tri osobe u osobnom automobilu, a prometno-strojarski i medicinski vještak su zajedno zaključili da se radi o kontaktu manjeg intenziteta koji nije mogao izazvati sile koje bi uzrokovale ozlijede osoba u osobnom automobilu, stoga je sud zaključio da bez obzira što im je tužitelj naknadio štetu vezanu za spornu prometnu nezgodu, nema osnove obvezati tuženika na regresnu isplatu tužitelju naknade imovinske i neimovinske štete isplaćene osobama koje su se nalazile u osobnom automobilu (Martini Jakšić sada Vuković, Marku Vukoviću i Ani Kovač sada Boroš), pa je stoga u tom dijelu valjalo ukinuti platni nalog sadržan u citiranom rješenju o ovrsi javnog bilježnika i odlučiti kao pod točkom II. al. 1., 2. i 3. izreke ove presude.

40. Prigovor zastare sud smatra neosnovanim. Naime, na ugovor o obveznom osiguranju od automobilske odgovornosti ne primjenjuju se opće odredbe ZOO pa tako, niti odredba članka 230. stavak 1. u vezi s člankom 234. stavkom 6. navedenoga zakona, jer je predmetna vrsta osiguranja kao obvezno, a ne dobrovoljno osiguranje

isključena je iz primjene odredaba članka 923. stavak 3. ZOO, a ugovor o osiguranju reguliran je specijalnim zakonom i to ZOOP.

41. Temeljem članka 12. ZOOP tužitelj je u obvezi isplatiti štetu trećoj osobi prema pravilima izvanugovorne odgovornosti i to je njegova zakonska obveza, a sklapanje ugovora o obveznom osiguranju od automobilske odgovornosti je zakonska obveza svakog vlasnika vozila koje sudjeluje u prometu u Republici Hrvatskoj, jer na taj način vlasnici motornih vozila štite vlastitu imovinu u slučaju nastanka prometne nesreće, ali štiti se i imovina trećih osoba kao oštećenika koju na ime naknade štete umjesto vlasnika naknađuje osiguratelj. Dakle, osiguratelj ovdje tužitelj ima zakonsku obvezu izvršiti isplatu naknade štete te njegova obveza nije utvrđena ugovorom o osiguranju.

42. Odredbom članka 230. u vezi s člankom 234. ZOO zakonodavac utvrđuje rokove zastare za naknadu štete kod ugovora o osiguranju koje utvrđuje predmetni zakon i to osiguranja imovine i osiguranja od odgovornosti, no u konkretnom slučaju nije riječ o naknadi štete, jer je ista isplaćena trećoj osobi, a ne osiguraniku, nego je riječ o subrogaciji temeljem članka 14. ZOOP, dakle radi se o zakonskoj obvezi odnosno zakonskoj subrogaciji.

43. Budući da ZOOP nisu regulirani zastarni rokovi, stog se u konkretnom slučaju u odnosu na zahtjeve osiguratelja prema trećoj osobi odgovornoj za štetu primjenjuje opći petogodišnji zastarni rok iz članka 225. ZOO. (ovakav stav zauzet je u odluci Vrhovnog suda Republike Hrvatske poslovni broj Rev-815/2023-3 od 10. travnja 2024. kojom je zauzeto pravno shvaćanje o primjeni zastarnog roka od pet godina).

44. U odnosu na zahtjev osiguratelja prema trećoj osobi odgovornost za štetu s osnova isplate iznosa koji je osiguratelj (tužitelj) isplatio oštećeniku (po osnovi police obveznog osiguranja od automobilske odgovornosti) umjesto svog osiguranika zastarijeva, pa potraživanja osiguravatelje prema osobi odgovornoj za štetni događaj zastarijeva u roku od 5 godina sukladno članku 225. ZOO, a zastarijevanje počinje teći prvog idućeg dana od kada je isplata izvršena.

45. Kako odredbama ZOOP nije određen neki posebni rok zastare za regresni zahtjev, dolazi do primjene općeg zastarnog roka sukladno članku 225. ZOO, pa regresni zahtjev tužitelja zastarijeva u roku od 5 godina od isplate.

46. Kako je nesporno da je tužitelj oštećeniku Mati Šibonjić isplatio štetu na oštećenom vozilu 30. travnja 2018., zastarni rok istječe 30. travnja 2023., a tužitelj je prijedlog za ovrhu - tužbu podnio javnom bilježniku 7. siječnja 2021., pa proizlazi da je prijedlog za ovrhu - tužba podnesena u okviru petogodišnjeg zastarnog roka, stoga nije nastupila zastara tužiteljeva potraživanja, te je tuženikov prigovor zastare neosnovan.

47. Nakon izjavljivanja prigovora protiv rješenja o ovrsi, rješenjem Općinskoga suda u Vinkovcima, Stalna služba u Županji poslovni broj Povrv-33/2021-2 od 29. siječnja 2021., ovršni postupak je prešao u parnični postupak, te se sukladno tome i primjenom načela ekonomičnosti ima smatrati da se radi o jednom (parničnom postupku), a ne o dva odvojena postupka, a za koje bi se i troškovi odmjeravali posebno za svaki postupak (tako u svojoj odluci i Županijski sud u Osijeku, poslovni broj GŽ-1179/2017 od 16. kolovoza 2017.), a takav stav da se o troškovima ovršnog postupka odlučuje presudom kojom se odlučuje o osnovanosti prigovora protiv platnog naloga proizlazi i iz Zaključka sa sastanka Vrhovnog suda Republike Hrvatske održanog 2. lipnja 2017. s predsjednicima građanskih odjela županijskih sudova broj Su-IV-204/2017. S obzirom na navedeno, tužitelju ne mogu biti priznati posebno troškovi sastava ovršnog prijedloga, budući je isti prethodio parničnom postupku i treba

ih nakon „prelaska“ u parnični postupak uračunati u sveukupni trošak parničnog postupka, pa je imajući u vidu navedeno odlučeno kao pod toč.II. alinejom 5. izreke ove presude.

48. Odluka o parničnom trošku temelji se na članku 154. stavak 2., a u vezi sa člankom 155. stavak 1. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine" broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 28/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22, 155/23 i 146/25; dalje: ZPP) a u vezi sa člankom 117. stavak 3. Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine" broj 70/2019), prema kojoj je propisano da ako su stranke djelomično uspjele u parnici, sud će najprije utvrditi postotak u kojem je svaka od njih uspjela, zatim će od postotka one stranke koja je u većoj mjeri uspjela oduzeti postotak one stranke koja je u manjoj mjeri uspjela, nakon toga će utvrditi iznos pojedinih i iznos ukupnih troškova stranke koja je u većoj mjeri uspjela u parnici, kojoj su bili potrebni za svrhovito vođenje postupka, te će toj stranci odmjeriti naknadu dijela takvih ukupnih troškova koji odgovara postupku koji je preostao nakon navedenog obračuna postupka u kojima su stranke uspjele u parnici. Omjer uspjeha u parnici ocjenjuje se prema konačno postavljenom tužbenom zahtjevu, vodeći računa i o uspjehu dokazivanja u pogledu osnove zahtjeva.

49. Primjenjujući naprijed navedenu odredbu, a obzirom na postavljeni tužbeni zahtjev, to proizlazi da je s obzirom na uspjeh u pogledu visine zahtjeva tužitelj kojem je ovom presudom dosuđeno 12%, (prijedlogom za ovrhom-tužbom potraživao je ukupan iznos od 21.687,50 KN / 2.878,43 EUR, a presudom mu je dosuđeno 347,89 EUR), a tuženiku je dosuđeno 88%.

50. Međutim, kako je tijekom postupka tuženik osporavao i osnovu zahtjeva, to proizlazi da je u pogledu osnove zahtjeva tužitelj uspio sa 100%, odnosno da je uspjeh tužitelja u ovom postupku, kako s obzirom na osnovu tako i na visinu 56% (100% na osnovu + 12% na visinu = $112\% : 2 = 56\%$; tuženik 0% na osnovu + 88% na visinu = $88 : 2 = 44\%$), a tuženika 44% .

51. Nadalje, od uspjeha postotka stranke koja je u većoj mjeri uspjela (56%), oduzet je uspjeh postotka stranke koja je u manjoj mjeri uspjela (44%), te se i na taj način dolazi do razlike od 12% ($56\% - 44\% = 12\%$).

52. Utvrđujući iznos pojedinih i ukupnih troškova tužitelja, kao stranke koja je u većoj mjeri uspjela u parnici, sud je istom kao nužan i potreban trošak priznao, a sukladno važećoj Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika ("Narodne novine" broj 142/12, 103/14, 118/14, 107/15, 37/22, 126/22, 138/23; dalje: OT), koji se odnosi na: sastav odštetnog zahtjeva od 10. studenog 2020 (Tbr. 32 OT), sastav prijedloga za ovrhu od 5. siječnja 2021. (Tbr. 1 toč. 1. OT), te zastupanja na 6 ročišta na kojem su se izvodili dokazi i raspravljalo o glavnoj stvari (Tbr. 9. toč. 1. OT) i to ročište od 13. veljače 2024., 28. ožujka 2024., 13. lipnja 2024., 24. rujna 2024., 13. studenog 2025. i 3. rujna 2026., te na ime sastava 4 obrazložena podneska od: 16. svibnja 2021., 25. studenog 2021., 15. veljače 2024. i 30. travnja 2025. (Tbr. 8. toč. 1. OT), svaka radnja po 100,00 bodova što ukupno čini 1.200,00 bodova, te pripadajući PDV u iznosu 300,00 bodova, što ukupno iznosi 1.500,00 bodova, a imajući u vidu vrijednost odvjetničkog boda u iznosu od 2,00 EUR ukupno iznosi 3.000,00 EUR. Tužitelju je također priznat zatraženi iznos od 101,31 EUR na ime javnobilježničkih troškova nastalih u postupku ovrhe koji se vodio kod javnog bilježnika (a odnosi se na iznos od 94,05 EUR na ime javnobilježničke nagrade, te iznos od 7,26 EUR na ime troška poštarine).

53. Tužitelju je dakle priznat sveukupni trošak u iznos od ukupno 3.101,31 EUR, od čega mu je sukladno uspjehu u parnici koji iznosi 12%, priznat iznos od 372,15 EUR.

54. Tužitelju je u cijelosti priznat i iznos od 400,00 eura na ime troškova sastava pisanog prometno-strojarskog vještačenja, te iznos od 170,00 EUR na ime usmenog iznošenja pisanog nalaza i mišljenja i dolaska vještaka na ročište od 3. rujna 2026., iznos od 428,03 na ime troškova sastava pisanog medicinskog vještačenja, te iznos od 193,50 na ime usmenog iznošenja pisanog nalaza i mišljenja i dolaska vještaka na ročište od 3. rujna 2026., te zatraženi iznos od 30,00 EUR na ime sudske pristojbe na presudu, odnosno 1.221,53 EUR.

55. Tužitelju je dakle dosuđen ukupni iznos parničnog troška u iznosu od 1.593,68 EUR.

56. Odluka o stopi dosuđene zakonske zatezne kamate temelji se na članku. 29. stavak 2. ZOO.

57. Iskazivanje dosuđenoga iznosa u eurima izvršeno je uz primjenu fiksnog tečaja konverzije sukladno pravilima za preračunavanje i zaokruživanje koja su utvrđena Zakonom o uvođenju eura kao službene valute u Republici Hrvatskoj ("Narodne novine" broj 57/22 i 88/22).

58. Temeljem članka 151. stavak 3. ZPP-a, tužitelju je na dosuđeni parnični trošak priznato pravo i na zakonsku zateznu kamatu od dana donošenja odluke, s obzirom da je tužitelj postavio zahtjev za naknadu ove kamate.

59. Tužitelju nije priznat zatraženi trošak za sastav zahtjeva za 24. veljače 2022. u iznosu od 250,00 EUR, zahtjeva od 29. rujna 2023. u iznosu od 250,00 EUR, sastava podneska od 18. prosinca 2023. u iznosu od 62,50 EUR, sastava podneska od 21. lipnja 2024. u iznosu od 62,50 EUR, sastava podneska od 19. kolovoza 2024. u iznosu od 62,50 EUR, sastava podneska od 17. veljače 2025. u iznosu od 62,50 EUR, sastava podneska od 9. lipnja 2025. u iznosu od 62,50 EUR, sastava podneska od 15. siječnja 2026. u iznosu od 62,50 EUR, sastava podneska od 26. ožujka 2026. u iznosu od 62,50, sastava podneska od 23. travnja 2026. u iznosu od 250,00 EUR, sastava podneska od 15. srpnja 2026. u iznosu od 250,00 EUR, sastava podneska od 27. kolovoza 2026. u iznosu od 62,50 EUR, sve uključujući i PDV, imajući u vidu da navedeni podnesci nisu bili potrebni za vođenje ovog parničnog postupka, kao i Tbr. 8. t. 1. OT.

U Županji, 9. listopada 2026.

Sudac
Helena Zetić

HELENA ZETIĆ

Elektronički potpisano: 09.10.2026T12:16:46 (UTC:2026-10-09T10:16:46Z)

Provjera: <https://epotpis.rdd.hr/provjera>

Broj zapisa: a96b84b8-2a41-443b-910d-791585667e3e

Općinski sud u Vinkovcima

Uputa o pravnom lijeku:

Protiv ove presude dopuštena je žalba nadležnom Županijskom sudu, u roku od 15 dana od dana primitka iste. Žalba se predaje putem ovoga suda pisano u tri primjerka.

Ako stranka nije pristupila na ročište na kojoj se presuda objavljuje, a uredno je obavještena o ročištu, smatrat će se da joj je dostava presude obavljena onoga dana kada je održano ročište na kojem se presuda objavljuje.

Rok za žalbu za stranku koja je uredno pozvana na ročište za objavu presude teče od dana kada je održano ročište na kojem se presuda objavljuje (čl. 335. st. 9. ZPP)

Stranci koja nije bila uredno obaviještena o ročištu na kojoj se presuda objavljuje, sud će presudu dostaviti prema odredbama ovog zakona o dostavi pismena, te tada rok za žalbu počinje teći od dana primitka ovjerenog prijepisa presude.

Obavijest:

1. Tužitelj po punomoćnicima odvjetnicima u Odvjetničkom društvu Rašica i partneri d.o.o. u Zagrebu
2. Tuženik po punomoćniku Hrvoju Lešiću, odvjetniku u Županji

Broj zapisa: **9-3088e-68e91**

Kontrolni broj: **03974-1a7ac-ffd11**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Vinkovcima** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.